

S J Ä L V F A L L E T

N R 4 · 2 0 0 1 · Å R G Å N G 2

TA KONTAKT MED DEM!

Lokalgruppen består idag av fyra personer. De är från vänster på bilden: Johan Landgren (ordf.)

tel 0733-700 297,

e-post: johan@bildrepro.se,

Caroline Stangerholt

tel 070-733 50 45,

e-post: cs8204@hotmail.com,

Sven-Erik Claesson

tel 070-573 02 62,

e-post: sven-erik.claesson@forenings-sparbanken.se och

Li Sjökvist

tel 073-641 03 43,

e-post: li.m.s@telia.com.

Just nu arbetar lokalgruppen på ett arbetsschema med vad som ska göras och när. Det kommer att sättas upp i dojon och läggas ut på hemsidan. För att vår nya dojo ska bli verklighet krävs också att vi alla

ställer upp! För det är nu äventyret börjar. Först med hammare och pensel sedan med svett, glädje och ansvar. Ju fler som hjälper till desto mindre behöver var och en göra. Med ledning av riktiga proffs kan vem som helst dra sitt strå till stack-

en. Medlemmar och föräldrar uppmanas att höra av sig till lokalgruppen, alltid finns det något litet ni kan bidra med hur okunniga ni än är. Har du några frågor, synpunkter eller idéer så går det alltid bra att ta kontakt med lokalgruppen.

KM 2001 AVGJORT!

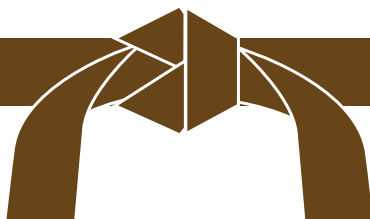
Fredagen den 16/11 var det dax för årets KM. Det hela inleddes med ett konstgjort slagsmål utav barnen i avanc.gruppen.

Därefter sattes den seriösa duotävlingen igång. Sex nervösa par klev i tur och ordning upp på mattan för att visa upp sina tekniker för de stränga domarna. Kampen var jämn, men till slut hade ett segrande par utsetts: Simon Nilsson och Axel Florin, båda vitbälten! Grattis till er båda!

Nästa tävling, som också var den sista, var en kampmatch mellan Johan L och Fredrik. Efter många snabba slag och sparkar, en del tunga kast och svettiga fasthållningar var matchen avgjord. Johan tog hem medaljen. Grattis!

SJÄLVFALLET 1ÅR!!!

MAWATE = VÄND

ÄNTLIGEN!

Bättre ord än så kan jag inte komma på. Ända sedan starten med det första föreningsmötet den 14 maj 1992 har jag väntat på denna dag. Denna dag då Älvsjö ju-jutsuklubb har fått en egen lokal. En lokal att trivas, svettas och växa i.

Klubben fick en trög start då vi redan från början fick lokalproblem. Det tog nästan ett år att få en lokal och då endast tack vare att BMX-klubben som hyrde lokalen innan oss hade glömt att söka om. I mars 1993 var vi igång. Sakta men säkert växte klubben. Redan 1995 bildades en lokalkommitté med uppgiften att söka efter en egen lokal åt vår växande klubb. En framtidskalkyl visade på att vi förmodligen skulle ha växt ur lokalen inom 2 år. På hösten 1996 fick vi väldigt många nybörjare, både bland barn och vuxna. Klubben tog ett glädjeskutt vad gäller antalet medlemmar. Helt plötsligt var vi en riktigt stor klubb med närmare 90 medlemmar. Nu var vi äntligen stora nog att på allvar söka en egen lokal. Hoppets stjärna började så smått lysa men redan vårterminen 1997 grusades alla förhoppningar. De två nybörjargrupperna hade varit alldeles för stora. Varken mattan eller antalet instruktörer räckte för att ta hand om de enskilda medlemmarna. Resultatet blev givetvis att eleverna fick slåss om både platsen på mattan och instruktörens uppmärksamhet, en tävling som ingen ville ha. Eleverna slutade och medlemsantalet sjönk kraftigt.

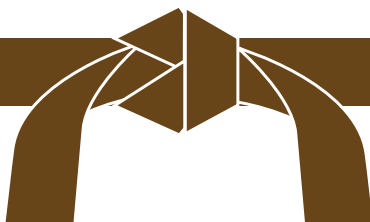
Helt plötsligt var vi nere i knappt 60 medlemmar, minst 80 skulle krävas för att ha råd med en egen lokal. Lokalkommittén lades därför ned vid årsmötet 1998. Medlemsfallet hade dock lärt oss att det krävs mer än ett stort antal medlemmar för att klubben ska kunna ta sig an en egen lokal. Det krävs också ett större antal individer som är intresserade av att hjälpa till, såväl som instruktörer som med andra ansvarsuppgifter. Problemet var att den typ av lokal vi hade snarare uppmuntrade till att endast komma till dojon, träna, och sen åka hem. Framför allt berodde det på att lokalen inte riktigt kändes som vår egen. Vi kunde inte styra över tiderna och vi var tvungna att "bygga upp" och "riva" dojon varje dag. Trots tappra försök att göra gymnastiksalen till en egen dojo med flagga, anslagstavlor och klubbmaskot blev det ändå mest en gymnastiksal för de flesta.

Istället var vi tvungna att sakta bygga en klubbkänsla genom arrangemang utanför dojon. Vi har åkt på läger, haft avslutningsfester, höstträffar och uppvisningar. Vi tryckte upp T-shirts och klubbmärken, skaffade klubböveraller och skapade vår egen Uta-bok (sångbok). Detta och mycket mer stärkte på sikt medlemmarnas gemensamma känsla för klubben. Det blev allt mer, för allt fler, "vår klubb". Detta påverkade möjligheten att locka in allt fler till att dela ansvar och få fler att inse det otroligt roliga med att engagera sig mer än i sin egen träning. Instruktörerna blev fler och under

1998 och framför allt under 1999 ökade också medlemsantalet starkt. Samtidigt började skolan få problem med plats. Platsen där vårt skåp och våra mattor stod skulle tas i anspråk av skolan. Efter lite dividerande hittade vi dock nya platser i nära anslutning till gymnastiksalen. Lokalfrågan seglade snabbt upp från att under nåt år ha varit något som "alla" höll uppsikt över till att bli något som krävde mer fokuserad tillsyn. Vid årsmötet 2000 bildades därför en lokalgrupp.

Strax efteråt blev skolans platsbrist än mer påträngande. Vi fick en avisering om en ombyggnad i skolan. En ombyggnad som skulle göra det omöjligt för oss att ha kvar vår matta i korridoren eller någon annanstans. Helt plötsligt såg situationen hopplös ut. Strax efteråt lyckades lokalgruppen hitta en lokal. Tyvärr lite stor men om vi kunde hyra halva så hade vi den perfekta lokalen, utan pelare och med en altan mitt emot Älvsjöbadet. Ett extra årsmöte

utlystes i samband med barnens graderingsdag i maj. Då kom bomben, hyresvärden hade till slut bestämt sig för att inte dela lokalen. Där stod vi med ett förberett extra årsmöte men utan lokal. Kanske skulle vi inte ens kunna komma tillbaka till hösten efter sommarens ombyggnad. Ett brev till skolans styrelse skrevs ihop. Vi bad att de skulle tänka på oss och allt vi gjort för barnen i området under den tid som gått, kanske kunde vi lösa platsbristen ändå? En bit in på sommaren kom svaret – Jovisst, de skulle se till att vi kunde få vara kvar. Lättnaden var stor och stormen var över för denna gång.

Medlemsantalet hade nu stabiliserat sig kring 90 och det fanns gått om instruktörer och andra ansvarspersoner. Samtidigt började allt fler grupper närma sig maxgränsen för vad som fick plats på mattan. Vi fick till

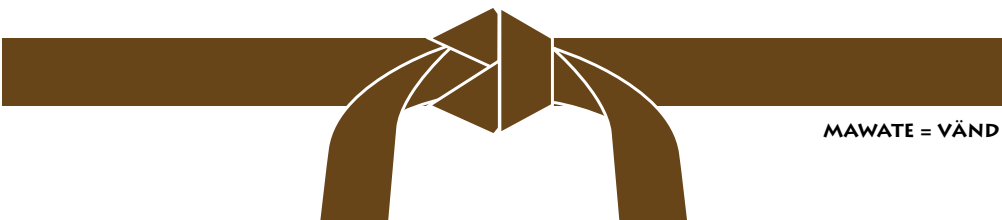
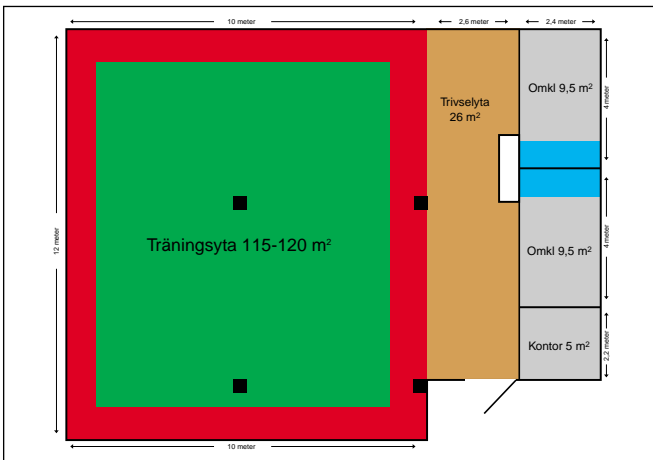
och med tacka nej till ett tiotal barn, något som fortfarande hållit i sig. Sakta såg vi att vi närmat oss en liknande situation som den vi upplevde 1997. Därför började vi intensifiera våra försök att finna en lämplig lokal. Ögonen hölls öppna på allt som kunde vara av intresse. Flera lokaler synades men ingen passade. Antingen var det för dyrt, för litet eller för lågt i tak.

Så i oktober tog vi, mest som en chansning, återigen kontakt med mäklaren för Älvsjöbadslokalen. En lyckträff visade det sig. Strax innan hade en av hyresgästerna i fastigheten sjappat. Deras kontor hade man lyckats hyra ut men lagerlokalen hade man inte ens annonserat om. Vi nappade direkt och åkte dig för att titta. Lokalen låg alltså i samma hus som den förra fast i mellanplanet och med fönster åt bakgården.

Tre pelare begränsade den 175 m² stora lokalen men annars verkade den passa våra ändamål bra. Vi fick en ritning att skissa på och en hyresnivå att räkna på. Alla medlemmar fick i uppdrag att komma med förslag på utformning och en uppmaning att berätta vad det kunde hjälpa till med. En likviditetskalkyl för olika medlemsantal samt en ombyggnadskalkyl lades fram. Samtidigt fick lokalgruppen i uppgift att samla ihop alla förslag till lokalutformning och presentera ett förslag till det planerade extra årsmötet.

Måndagen den 12 november 2001 kom så den historiska dagen. Ett utformningsförslag för lokalen och de ekonomiska kalkylerna föredrogs. Trots att inte så många var närvarande hade vi ändå en ganska bra koll på var klubbens medlemmar stod i frågan, framför allt de vuxna. Endast ett fåtal föräldrar hade angivit sig negativa till flytten och många föräldrar lät bli att svara. Med detta i bakhuvudet penetrerades risker och möjligheter inom de flesta områden som skulle röra en flytt. Slutligen var det extra årsmötet berett att fatta beslut i frågan. Frågan om bifall för flytt möttes av ett rungande JAA! Frågan om avslag möttes av en lika stor avgrundslig tystnad. Ett enigt extra årsmöte hade tagit ett historiskt beslut för vår klubb – Nästa termin startar i vår egen dojo! Tänk en sån fin present lagom till 10-årsjubileet i vår.

/ Stampe (1 dan)

VARFÖR EN EGEN LOKAL?

Så varför denna glädje över en egen lokal, en lokal som kostar och tvingar upp medlemskostnaderna? Vad ger en egen lokal som inte den nuvarande ger? Det uppenbara är förstås att vi får en större yta att vara på. Vilket gör det möjligt för vissa grupper att bli lite större utan att behöva splittras upp i för många grupper. Fler grupper innebär ju ett krav på fler instruktörer. Trängsel ökar ju också skaderisken samt att träningen blir tråkig om man ständigt måste oroa sig över att få plats på mattan. Med en större yta blir träningen roligare helt enkelt.

Nästa detalj är att vi nu kan

bestämma över tiderna själva. Vi kan ha sommarträning och vi måste inte stänga under övriga lowveckor. Vi kan också träna, ha kurser eller arrangera läger på helgerna. Vi kan börja och sluta träningarna vid tider som passar verksamheten bäst, inte skolan eller dess larm. En bättre anpassning till medlemmarna med andra ord.

En tredje fördel är inte lika synlig. Den fördelen handlar om klubbkänsla och gemenskap. Att tillsammans få rå om en egen dojo höjer gemenskapen och klubbkänslan. Fler känner att det är deras klubb, en klubb att vilja engagera sig i. Detta leder till att vi i förlängningen får fler personer som är villiga att ta ansvar för klubbens olika områden, bland

annat fler instruktörer. I förlängningen kan man säga att det blir fler som hjälper till med allt som behövs för att klubben ska bli en riktigt bra klubb, för alla. Det betyder också att ingen riskerar att ta på sig för mycket eller att någon blir för dominerande. Resultatet blir en bättre klubbkänsla och en ökad gemenskap mellan medlemmarna.

Med andra ord ger en egen lokal fler engagerade medlemmar, fler träningstillfällen och precis så stora grupper som bäst passar verksamheten och medlemmarna. En bättre medlemsanpassad klubb helt enkelt. /Stampe (1 dan)

TJEJLÄGER

Vi var fyra tappra tjejer: Li, Carro, Pia Gulin och Helén W, som åkte ner med höga förväntningar. Vål framme började träningen på en gång. Vi delades upp i grupper och det första passet tränade jag för Marlene Norberg (en personlig favorit). Där fick vi träna lite på tidigare tekniker och analysera vad som skulle kunna göra dem lättare. Alla fick också en läxa till nästa pass, att komma på en teknik att lära ut. Sen var det dags för paus och då hade vi diskussion om könsfördelningarna i klubbarna och varför det ser ut som det gör.

Efter diskussionen var det dags för Anna Dimberg och visa vad hon hade planerat. Det blev massor av ne waza, tricks och små tips. Det var det roligaste passet på hela lägret.

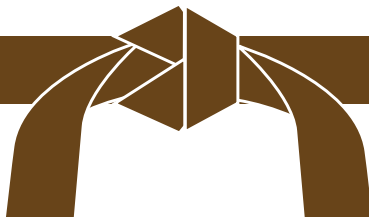
SLÄNG INGENTING!

Vi vill nu passa på att fråga om ni kanske har något som ni vill bidra med till klubbens inredning. I princip kan det vara vad som helst: soffor, bord, stolar, hyllor, dammsugare, telefon, tv, stereo, porslin, krokar mm. Kanske är klubblokalen hemmet för det där som ni ändå aldrig använder?! Fråga oss innan ni slänger det. Kolla i källare, vind och garage. Se er omkring, finns det något som vi slipper köpa och ni slipper slänga? Kantstött eller omodernt spelare mindre roll, bara det är funktionsdugligt. /Lokalgruppen

Dagen avslutades med en diskussion för alla angående likheter och olikheter mellan killar och tjejer. Den gav inte så mycket som det var tänkt, mest kom det fram gamla klyschor.

Dagen efter var det dags att träna för Anna igen. Den här gången var det mer kastinspirerat och mycket vikt las på balansbrytningar. Sista

passet för Marlene tränade jag aldrig, men från bänken såg det roligt ut. Lägret gav väldigt mycket och jag skulle gärna åka på ett till. Mycket var tack vare instruktörerna, det är alltid roligt att få träna för högt graderade tjejer. Nu har man sett att det finns faktiskt tjejer som kan ta sig långt. /Caroline (1 kyu)

SVARTBÄLTESLÄGER

I oktober varje år så arrangeras ett läger för folk med svartbälte. De senaste åren har temat varit det nya systemet. Så även detta år. Under de två dagarna som lägret var så presenterade de olika ansvariga personerna vad de har kommit fram till, hur systemet kan se ut om några år. Det blev kanske inte så många nya tekniker utan mest tankar om vad som skulle kunna passa i framtiden. Men lite nytt blev det. Hasse Greger visade upp ett häfte med 10 "kanske" nya tekniker. Vissa var bra

andra mera nja. Mest intressant tyckte jag var Carlos Romero och det newazagruppen kommit fram till. Vi provade knivtekniker liggandes och andra attacker som är mer vad man kan råka ut för idag. De som finns i dagens system är snart tio år gamla. En del håller än, en del inte och man måste ju utvecklas eller hur? Annars är det som vanligt på läger. Man träffar gamla polare och snackar strunt. Skönt att allt det finns saker som inte ändrar på sig.

/Johan L (1 dan)

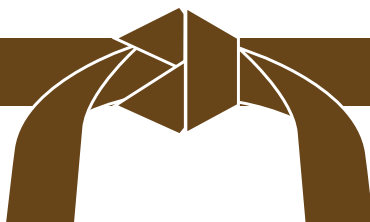
FIGHTINGLÄGER I LINKÖPING

Undertecknad åkte glad i hågen ned till Linköping 17-19/8 2001 för att delta i fightingläger som arrangerats av ju-jutsusektionen i Linköpings Budoklubb. Lägret var lokaliserat till deras toppenfina dojo och instruktörer var bl.a. Lasse Pettersson 3 dan ju-jutsu, Paula Larsson 2 dan karate och Kjell Bornemo 2 dan ju-jutsu. Positivt för mig var att flera deltagare var med från svenska landslaget i ju-jutsu

På lördagen var det träning av alla de slag. Vi fick lära oss lite nya praktiska kast, mycket ne waza och även en hel del slag- och sparkteknik av karate-Paula. Söndagen var det ett träningspass och sedan var det frivilliga fighter. Jag började att gå en match mot Tobias ifrån Stockholms City. Vi fick båda passivitets-varning

eftersom vi aldrig kom in i del 2 och 3 utan vi höll oss till del 1 (slag och spark). Efter den matchen blev jag uppbjuden på mattan av Mattias Forsberg - killen som tog VM-brons förra sommaren. Behöver nog inte ens berätta vem som vann, utan jag säger bara att han har faktiskt tränat ju-jutsu sedan 1982 och tävlat sedan

1985. Avslutningsvis; nästa sommar ska jag se till att träna lite innan jag åker på detta läger. Hade ont i kroppen och huvudet i två dagar efteråt, men det var det värt. Jag hoppas att jag får med mig åtminstone någon till ifrån klubben nästa år. /Fredrik (3 kyu)

STOCKHOLMSLÄGER

Daniel Miragliotta & Joe Carslake på samma läger? Här i Stockholm? "Jag måste dit." tänkte jag och så blev det. Tyvärr blev jag själv från klubben då sjukdomar och dåligt minne gjorde att de andra föll bort.

Nåväl. Lägret, som var två dagar, hölls i Stockholm Citys lokaler på Ringvägen på Söder och sammanlagt var där ca 70 träningsugna jutsu-kas. Passen var uppdelat så man tränade varannan gång för

Dany och Joe. För er som inte vet vem Daniel Miragliotta är så är han en stor nallebjörn på nästan 100kg, amerikan och bosatt i New Jersey, men han har alltid ett stor leende till övers. En hyvens kille helt enkelt. Joe kommer från Irland och även han en trevlig kille. Joe kör många korta men hemskt effektiva tekniker. Både mot strypattacker och sparkar. Dany visade många intressanta ne waza-tekniker där vi kontrade och kombinerade både en och två gånger fram och tillbaka. Bland annat

kastade vi och de som blev kastade kontrade med en låsning i newazan. Kul. Sen tog Joe fram sina stenhårda fingrar och visade oss intressanta tryckpunkter. Att saker som gör så ont kan vara så roliga fick man veta både en och tio gånger.

Hela helgen från 10.00 på lördag till 16.00 på söndag så kastade och bröt vi på varandra. Man blir lite öm men det är det värt. /Johan L (1 dan)

TACK KENNETH!

Fredagen den 12/10 hade vi Kenneth Linnarkrantz från Högdalen på besök. Han höll i ett pass som huvudsakligen handlade om tekniker i rörelse. Vi avslutade med ett antal kluriga ne-waza tricks. Vi tackar Kenneth för det roliga passet & hälsar honom välkommen tillbaka närhelst han vill. /Viktor Koelega (2 kyu)

GRATTIS ANDREAS!

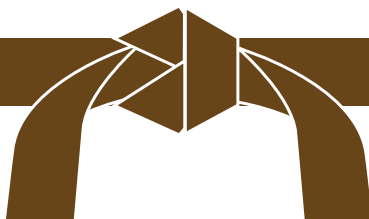
Fredrik och Andreas åkte till Dalakampen i Borlänge i slutet av oktober. Där tävlade de i kamp och Andreas kammade hem silvermedaljen! Det här är klubbens första medalj i modern tid. Stampe innehar sedan klubbens begynnelse två medaljer i newaza. Vi hoppas det här är början på en ny trend. /Redaktionen

GRATTIS HELÉN OCH FREDRIK!

Den 28/9 kämpade Helén och Fredrik hårt för sina nya bälten. Med hjälp av var sin frivillig kastdocka och bänkarna fulla med supportrar klarade de galant sina graderingar till brunt respektive grönt bälte. /Redaktionen

TACK GÖSTA!

Barnen hade också ett pass med en inbjuden instruktör en fredag den här terminen. Gösta Berggren, vars son den här terminen började i vår nybörjargrupp, har både tränat och instruerat judo i flera år. Han ställde upp och höll ett prova-på-pass i judo för barnen. /Li (1 kyu)

HÖSTRÄFF

Lördagen den 27/10 samlades 12 glada personer i en lokal på Hanna Ryhdsgrata i Fruängen, där vår årliga hösträff ägde rum denna gång.

Det pratades en hel del om vår eventuellt blivande lokal och fantasin hade väldigt få gränser.

Vi diskuterade även en hel del om klubbens 10 års jubileum och förhoppningarna var ju att vi då skulle ha en egen lokal, så vi bla. skulle

kunna bjuda in gamla elever och kanske även ha lite "pröva på" träning för allmänheten.

Klubben bjöd självklart oxå på mat; paj och sallad. Lite senare på kvällen bestämde de som var kvar sig för att ta en liten tur på stan'. Vi tog oss till Söder, där vi hamnade mitt ibland alla glada Hammarby fans.

En kul kväll för oss som var där, hoppas vi blir fler nästa gång!!
/Helén W (1 kyu)

KEIKO CUP I KALMAR

Vi var jätte modiga när vi helt själva kl 5 på lördagsmorgonen (!) började vår långa resa ner till Kalmar. Vi anländer precis när lägret startar, bara på med gin och ut på mattan. På ett partävlingsspass fick vi otroligt många nya tankegångar. Tyvärr räckte inte tiden till för att vi skulle hinna öva in allt inför söndagens

tävling. Vi stannade dock kvar över natten för att kunna titta på tävlingarna. När vi satt där på bänken bestämde vi oss för att vid nästa tävlingstillfälle ska vi också stå där ute på mattan! Vi hoppas att vi då också får många andra tävlingssugna samt supportrar med oss från klubben.

/Li och Helén W (1 kyu)

NORRLANDSLÄGER

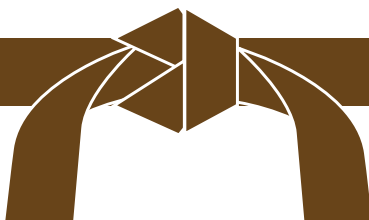
Datum var den 2/4, fredag... lägret började klockan 19:00. Vi hade (Jag och Ove - eftersom de andra hoppade av) bestämt oss för att ta flygget som gick från Stockholm 17:10. Vi var på Arlanda i tid. Bra mycket tidigare än vad vi behövde faktiskt. Men eftersom det är bra med punktlighet tog vi oss en sväng mot McDonalds.

När det var en stund kvar innan incheckning gick vi till automaterna för att beställa biljetter. Dessvärre hade jag inte växel vilket jag fick skaffa i automat. Därefter fick jag ut minbiljett till Umeå.

När vi kommer fram för att gå ombord på planet visar det sig att Ove har en sittplats men inte jag. Dessa gick åt medan jag var och växlade. Personalen berättade att de ropar upp standby biljetter efter alla ordinarie har gått in. Eftersom de, förra gången jag åkte flyg, ropade upp namnet på personen i fråga antog jag att de skulle göra det denna gång också. Men för säkerhets skull ställde jag mig längst fram. Tiden gick och de ordinarie personerna verkade aldrig ta slut. Lite ilsken vart jag när jag insåg att jag inte skulle hinna med planet bara för växeln skull! Tålmodigt väntande ropade de till slut upp:

"Stand by biljetter hit, med legitimation tack". Rusade fram och ställde mig först och fick lyckligtvis plats på planet.

FORTS. PÅ SID 8

FORTS. FRÅN SID 7

I Umeå landade vi ungefär en halv-timme sent då det hade strulat med motorer och annat på Arlanda. En taxi hittade vi som fick iväg oss till Dragonhallarna. Vi kom in, Ove med lite högre fart, och anmälde oss för lägret. Väl där såg vi lite bekanta från bl.a. Sommarlägret. Vi fick även veta att lägret skulle börja klockan 19:30. Så mycket för all denna stress vilken mest gick ut över vår taxichaufför.

Första passet för dagen gick med Tony Hansson vilket jag blev glad över då vi inte skulle få träna någonting med honom enligt schemat. Väl i det passet vart vi indelade i grupper. Lyckligtvis blev jag och Ove i samma grupp. Alltid bra att ha samma sov-morgnar och annat. Vi försökte även fixa våra sovplatser och när vi lade märke till en stor tjock madrass som låg och skräpade var det avgjort. Senare under kvällen blev vi kontaktade av nattvakterna, de upplyste oss om att de skulle bli glada om de fick ha den madrassen och eftersom vi är så godhjärtade gav vi bort den å gav oss iväg för att leta efter något annat. Detta lyckades vi också hitta, i ett rum som ingen kände till... Lyckat.. ja!

Dagen efter var det Tai-Chi på morgonen. Innan morgonpassen. Eftersom jag är så morgonpigga valde jag, otroligt nog, att sova vidare medan Ove glatt skuttade ur sängen för att träna med Lars Ståhlacke. Det var väldigt skönt bedyra han, fast jag föredrar sängen mer.

Nästa pass var med Lasse P. Det var ett roligt slag och spark pass vad jag kommer ihåg. Även om Ove hade aningen annorlunda syn på det hela. Därefter hade vi ett pass med Mike Wall. Där kände jag att min kropp var helt trasig. Hade inte tränat någon jutsu på några månader...

Jag stod över passet, vilket Ove också valde att göra. Men vi tittade lite på det iaf... 5 minuter... 3 minuter... jaja, vi gick förbi mattan två gånger OK? Under tiden vi väntade på Newazacupen instruerade jag och Ove en vän från Skellefteå i diverse Newaza tekniker, däribland "juji-gatame". Väl när cupen var avslutad fick vi se att vår vän hade lyckats ta silver i cupen, till finalen tog hon sig med bl.a. just juji-gatame. Det var ju lyckat!

Söndag! Upp å träna.. med aningen träningsvärk, själv hade jag blivit lite sjuk också, men det händer alltid mig till sista dagen av ett läger. Denna morgon skulle vi träna med Pernilla som tagit brons i OS (judo). Många intressanta tekniker men dessvärre måste jag erkänna att jag inte var på det allra seriösaste av träningshumör under detta pass. Dessutom lyckades hon, utan mening självklart, trasa sönder lite mer av min armbåge. Nåja... Sånt som händer. Från detta pass togs det en del fotografier med vår engångskamera vi köpte. Dessa bilder kom-mer nog bli lustiga att se. Eftersom vi skulle åka denna dag var vi tvungna att missa sista passet då vi fick åka iväg mot tågstationen. Alla flyg var bokade hade Ove tagit reda

på under morgonen via en telefon. Iväg till tågstationen med taxi. Väl där fick vi reda på att ett tåg går men på det kan man inte köpa sista minuten biljett då det var ett nattåg. Vi hastar vidare till bussarna och får reda på att alla var fullbokade.

Nu återstår två alternativ:

- 1: Sova över i Umeå och åka med flyget dagen efter eller,
- 2: Fråga Uppsala om de har platser i sin buss vilket vi hade hört skulle vara fallet.

Detta innebär att alternativ två blir till alternativ tre: Fråga Uppsala om vi kan åka med dem.

Sagt och gjort. Vi hörde efter med Tony om det gick bra vilket det gjorde. En tiotimmars resa med buss väntar...

Bussresan gick bra.. dessvärre tog jag av mina linser vilket gjorde att jag inte såg nånting. Kunde mao inte vara med på sängen. Tiden gick och till slut kom vi till Uppsala där vår TAXI, jag upprepar - TAXI - väntade på oss. En massa pengar senare kommer vi fram till Jakobsberg och jag stiger av utanför min port med ännu ett lyckat läger bakom mig... /Kent (1 dan)

SJÄLVFALLET Älvsjö JJK's klubbtidning

Redaktion: Li Sjökvist,
Helén Wilny & Johan Landgren

Lay-out: Johan Landgren

E-post: pr@alvsjojkk.org

www.alvsjojkk.org

